

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmvs XLIII. Iudica me Deus, & discerne causam meam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM LIBER II.

Ventorum ac pluuiæ defluuîis tuz
Vndis, fluctibus obruor.

- 9 IAS auxilium cùm daret, ac dies
Iussisset facilis surgere prosperos;
Tunc noctu ipse canens dicere sueueram
FORTEM præsidium meum.
- 10 Nunc FORTI ipse meo conquerar (is mihi
Rupes) me quid enim deseris immemor,
Pullatisve facis vestibus ingredi
Me cogentibus hostibus?
- 11 Dissectis veluti me ossibus enecent,
Probris conficiunt; queis premor hostibus,
Dum dicunt, vbi nunc, quem tibi PRINCIPEM
Affirmare soles DEVM?
- 12 Quid nunc ægra anima ô deiiceris mihi?
In me quidve fremis? certa mane DEVM,
Cuius fausta colam numina liber, &
Sospes vota canam pia.

PSALMVS XLIII.

Iudica me Deus, & discerne causam meam.

VOTVM PRO RESTITVTIONE.

Carmen Tricolon Tetraastrophon.

- 1 IVDIX DEVS me vlciscere, iurgium &
Iurgare solers incipe tu meum;
Me gente defende ex proterua,
Atque viro nimium doloso.
- 2 Tu (nam DEVM te præsidij mei
Agnosco) cur me longius abiicis?
Cur ater incedam furente
Hoste dolens nimis ac premente?
- 3 Lucem fidemque (vt pollicitus) tuam
Mitte, vt sacrati montis in arduos
Ducar recessus; atque vt arceis
Quas colis, his ducibus reuisam.
- 4 Inde vsque ad aram perueniam DEI,
FORTEMque gaudi lætitiã mei;
Dicamque plectro tunc DEVM te,
Teque meum fidibus PATRONVM.
- 5 Quid te mea, quid vis animæ abiicis?
Commota cur sic infremis? at DEVM
Intaminata spe maneto,
Carminè quem celebrem reponam;

Ille

PSALMORVM

Ille & salutis multiplicis mihi
Est auctor, illum dicere iam inuat,
Spectata cuius tanta sensi
PRINCIPIS auxilia vsque nostris.

PSALMVS XLIIII.

Deus auribus nostris audiuius.

ECCLESIAE TEMPOR. BEATVS
EXITVS.

Filiis Corch animaduersio.

Carmen Heroicum.

- 1 **Q**UAE DEVS antiquis gessisti gesta diebus,
Certa olim victisque patrum narrata periculis,
Detulit ad nostras sermo verissimus aures:
2 Ut nempe ipse manu disiectis gentibus altè
Miseris hic nostri plantaria seminis, utque
Contuderis validos populos, siluamque nocentum
3 Abstuleris; non arcu etenim validisve lacertis,
Ipsi regna sibi atque almam peperere salutem:
Dextra tua & lux illa tui clarissima vultus,
Illis summa fuit laudis, quibus ipse volebas.
4 Tu DEVS ipse mihi notus Rex, tu mihi PRINCEPS,
Ergo Iacobaeas memor o decerne salutes:
5 Nos, ut ad astra pilas tauri, iactabimus hostes
Te duce; & aduersos pedibus subigemus inulti.
6 Non me securum facit arcus, nulla salutis
Spes mihi in ense meo fuerit; cum tu vndique pressos
7 Hostibus infestis nos eripis, irrita quorum
Consilia impurum tandem meruere pudorem.
8 Cunctos ergo dies nobis laus vnica PRINCEPS:
Hic erit; euge tuum nomen per saecula canemus:
9 Tu tamen exclusos nos abiicis, atque rubere
Delusa spe saepe facis; nec ducis ut antè
10 Agmina nostra, fuga aut victos conuertis ab hoste,
Simus ut infestis feralis praeda cateruis:
11 Pars, pecora inuiso veluti deuincta macello,
Tradimur; in Gentes alij dispergimur abs te.
12 Nec praesente quidem pretio, nec vendere magno
Ipse videre tuum populum; vicinus ut in nos
13 Insultet probris, gens vndique & accola nostras
Excipit ad risum, saeva & ludibria, clades.

15 Teque